

הקיבוצניקית:
שולה היין, חברת קיבוץ גבעת חיים, מרואיינת על ידי המנחה הדינאמי והמשעשע דודו דותן.

הבלום, דורית טוינה, הני סוהייר, מוריה למית חנני. בתמונה משמאל: ברגע שזכ"י מסרי לטלפן להוריה את הבשורה.

הנסיכה: אורה מסרי, 17, ילידת רמלה. 168, שיער חום, עיניים כחולות. הנסיכה כמעט ולא השתתפה בתחרות, כאשר החבר שלה איחר להגיע לאוטובוס. סל הענק למרגלותיה — מתנת חברת וולה, מלוא הטנא מוצרים.

חַת עֶשְׂרֵה בְּלִילָה. יום השישי האחרון, קפה צור על שפת הים בעכו. חבר השופטים תפס את מקומו, הקהל תפס את כל המקומות האחרים, ותריסר היפהפיות, חטובות גיזרה ב־בגדיים של גוטקס, עלו על הבמה. השלב הראשון בתחרות מלכת המים 1971 — החל. למועמדות, היה זה שיאו של יום ארוך מאוד. יום שהוחל בהכנות לבוש, תיסרוקת, ונמשך בארבע שעות איפור. רק כאשר עלו על הבמה, נפרק ה־מתח — והן התמסרו לחוויית הערב המקסים, בנוף המקסים. בעירם של ה־צלבנים, בה לא שלטה מלכה זה 700 שנה, נבחרה, בטקס שבו השתתפה גם לראשונה מועמדת מוסלמית, נסיכה חדשה, אורה מסרי (17). נסיכת הים התיכון.

המכתיר: משה גבר, נציג חברת טיסו, מע־ניק לנסיכה שעון, מתנת חברת טיסו.

בחברתן של המועמדות הזוהרות, שהמתח בפניהן ניכר למרות החיו־כים המבריקים. משמאל למטה: ישראל דורון, ראש עיריית עכו, מכתיר את אורה מסרי במעמד ר־ירוּשם לנסיכת הים התיכון.

לשמאל) ח"כ סורקיס, ראש ע־עבר אל-מועדי,

המיעוטים: הח"כ הדרוזי מועדי מכתיר בתואר סגנית שנייה את הני סוהייר, הדוגמנית המוסלמית ילידת עכו.

אורי אבנרי לבטל את האיסור על החו־טקסואליות — ואולי בעצם דווקא בגלל — התנישב סורקיס, יחד עם הח"כ רוזי שינדל ג'עבר אל-מועדי, ראש עיריית ישראל דורון, נציג חברת טיסו משה גבר, והוגנת העכואית רחל כתרן — לכס המשפט. בצוותא, בחנו סורקיס ורעיו השופטים בעין קפדנית את המועמדות לכתר נסיכת הים התיכון, שהופיעו לפניהם — והוציאו גזר־דין צודק שאין עליו עירעור.